

retter dette Spørgsmaal, er det ikke for i nogen Maade at bebrejde den højtærede Finansminister eller nogen anden, at dette Lovforslag er fremkommet, tværtimod, men jeg synes, det kan have sin Interesse at faa at vide, hvor store Beløb Loven omtrent vil andrage — ogsaa af Hensyn til den Stilling, der skal tages, naar der er Tale om de gamle i det øvrige Kongerige, for de er jo dog ogsaa Mennesker, selv om de ikke er Sønderjyder. Jeg tænker her paa Forslag om at forbedre de alderdomsforsørgedes Kaar. Hidtil har den højtærede Finansminister plejet at sætte sig paa Kassen, for at bruge et populært Udtryk, og sige: Vi har ingen Penge. Ogsaa under Hensyn til den højtærede Finansministers Udtalelse om, at man selvfølgelig er villig til at tage Konsekvensen af det foreliggende Lovforslag, synes jeg, man er berettiget til at rette et saadant Spørgsmaal.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres villige Modtagelse af Lovforslaget. Til den sidste ærede Taler skal jeg sige, at det er umuligt i Tal at angive, hvor stor Merudgiften vil blive. Vi vil henlægge til Udligningskassen den Kapital, som vi mener vil være et aktuarmæssigt Udtryk for de rentemæssige Byrder, vi paatager os. Det vil dog ikke blive en forøget Kapitaludbetaling, der bliver Følgen af Lovforslaget, men Følgen kan blive den, at naar den Kapital, som Udligningskassen raader over i Henhold til Loven, og som altsaa er begrænset til 350 Kr. pr. Indbygger, er opspist, kan der vedblivende blive en Række Beløb at svare, for hvilke der ikke findes Kapitaldækning, saa at der altsaa en Del Aar frem i Tiden bliver Tale om en Forøgelse af de aarlige Udgifter, som kommer til at paahvile Statskassen. Hvor meget dette kapitaliseret vil andrage, er det umuligt for mig og for nogen, at sige, thi det afhænger ganske af, hvor mange der melder sig, og hvorledes disses Forhold er — gifte eller ugifte, Børneantal o. s. v. Der er her en Mængde Forhold, som kommer til at spille ind, og som ikke kan afgøres i Forvejen, i alt Fald slet ikke, saa længe Ansøgningerne ikke er inde. Men jeg kan dog til Beroligelse for det ærede Medlem sige, at der i hvert Fald kun kan blive Tale om en vis overskydende Renteydelse, som vil fordelé sig over en længere Aarrække, og som ikke kan tænkes at ville blive nær saa byrdefuld for Statskassen, som hvis det drejede sig om en

Kapitaludbetaling af nogle Millioner een Gang for alle.

Steincke: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin), der jo overhovedet aldrig lader nogen Lejlighed gaa forbi til at give Socialdemokratiet et Hib, bebrejdede os, at vi under Forhandlingerne om Udligningskassens Ordning i Foraaret viste en ganske særlig Karrighed overfor de ikke helt smaa Kapitalister, og at det var det blotte Ord Kapital, der rev os i Næsen. Jeg skal dertil blot svare, at vor saakaldte Karrighed var begrundet i akkurat de samme Betragtninger som dem, der bestemte den nuværende højtærede Finansministers Stilling til denne Sag, nemlig at man maatte se, hvor langt man kunde naa med de Midler, man mente at kunne stille til Raadighed, før man gik videre, altsaa til ogsaa at hjælpe dem, hvis Stilling ikke var den økonomisk daarligst mulige. Men naar Midlerne altsaa viser sig at kunne række videre, vil vi ogsaa fra Socialdemokratiets Side, saaledes som vor Tilslutning til dette Lovforslag viser, overordentlig gerne være med. Det er heller ikke rigtigt, at Ordet Kapital lyder ilde i vore Øren, tværtimod klinger det i den Grad lifligt i vore Øren, at vi paa Samfundets Vegne overordentlig gerne vil have fat paa Kapitalen.

Schovelin: Det sidste var mig ikke ukendt, at Socialdemokratiet stiller sig venligt overfor Kapitalen, naar den gaar over i deres egen Besiddelse, baade offentlig og privat. Det ærede Medlem, som nys talte, sad, saa vidt jeg mindes, ikke i Underudvalget, og han vil derfor ikke have saa tydeligt et Indtryk som jeg af, at der aldeles ikke blev taget noget finansielt Forbehold fra Socialdemokratiets Side, men at Modstanden var absolut. Man *viste* Karrighed, man *ville* ikke give de smaa Rentenydere den Favør, som blev stærkt krævet navnlig fra konservativ Side, hvorimod jeg ikke erindrer, at den højtærede Finansminister skulde have stillet sig saa afvisende, som det syntes at fremgaa af den ærede foregaaende Talers Bemærkninger. Men naturligvis er der ikke noget at være ked af fra socialdemokratisk Side. De Konservative indtager den retfærdiges Standpunkt, og den retfærdige har jo ikke Omvendelse behov; derimod er der Glæde over den Synder, der omvender sig.

Steincke: Jeg skal til det ærede Medlem blot sige, at Socialdemokratiets Stilling ikke